

ΦΟΙΒΟΣ

ΕΠΙΜΗΝΙΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗ

ΠΕΡΙ

ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΙΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΧΕΙΡΟΥ
ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΕΡΕΙ ΙΑΤΡΟΥ Δ^ϛ
ΥΠΟ

ΙΩΑΝΝΑΝΟΥ Ν. ΝΙΚΗΤΑ

Βιβλίο συνόρου ή προπλ. αρ. 5. Διὰ τὸ ἐξώτερον 5,50 μετὰ τοῦ Παραφοίτου
ΕΤΟΣ ΙΕ'. — Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἀυγούστου 1893. — ΑΡΙΘ. 8.

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΝΑΛΕΚΤΑ ΘΥΓΑΤΡΙ.

Ἐπεὶ τῆς θερμότητος ἐπὶ τοῦ
ἀνθρώπου ὑγιαινῶς.

Ἡ θερμότης παράγεται ἐκ διαφόρων αἰτιῶν, διότι πολλά εἰσι
τὰ παράγοντα ταύτην.

α) Θερμότης, ἡ παραγόμενη ἐκ τῆς ἀναφλέξεως εὐφλέκτων ὑλῶν
ζώων, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ πῦρ.

β) Θερμότης, ἡ ἐκ τῆς προσβολῆς τῶν ἡλικίων ἀκτίνων τοῦ
ἡλίου.

γ) Θερμότης, ἡ παραγόμενη ἐκ τοῦ ηλεκτρισμοῦ.

δ) Θερμότης, ἡ παραγόμενη ἐκ τῆς ζωϊκῆς Πυρρᾶμεως.

ε) Θερμότης παραγόμενη ἐκ τῶν χημικῶν ἐνστάσεων.

Θερμότης τοῦ πυρός.

Τὸ πῦρ ἡ θερμότης ἔχει ἰδίαν ιδιότητα, ἐπόμενος καὶ ἰδίαν
ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ θερμότης τοῦ πυρός, εἰς ἡμᾶς μετρία, παρέχει ἀσθενεῖς εὐά-
στα ἐπὶ τοῦ σώματος, εἰς τοὺς κοινούς εἰς τοὺς εὐεργετικούς, εἰς ἡμᾶς

1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1893.

ελασνάζουσιν, επιφέρει κίσθηται διακρίσσει τον καθύστες, και, εν υπε-
βολή, παρέρχει πόνους θουμείς, ούτινας προκύνονται, είν θερμάνι-
ται το πλύν μέρος δια μετρίως θερμότητος πυρός.

Η θερμότης του πυρός, προσβάλλουσα το δέρμα του ανθρώπου,
δέν παρέρχει εφελιδας (κλιιδας του δέρματος), εν ή ή του ήλιου
παρέρχει. Αποτελείται ελακρόν εφελιδμα των χειρών ή του πρω-
του. Αί γυναίκες, εν ήναι αι αίματοςεμμεντικές κρήσεις, οι
λεμφι πύ κρήσεις, και έχουσι ελκρόν το σώμα, και οι αίματώ-
δους κρήσεις πάντες ούτοι προσβάλλονται εύκολως εν της ήλιάσε-
ως, ήτις επιφέρει διάφορα ανθεταίσματα κατὰ το μάλλον ή ήτις
σοβαρά, ήτοι κεφαλαλγίαν, καρδιαίαν, νευρικής ταραχής, ενέτις
κλπ. Θεραπεύεται δε δι' εμβροχόν εν ψυχρού ύδατος άξουόχου
έπί του μετώπου ή και έρ' όλου του κορπίου.

Όταν μέρος του σώματος ήλιόζεται, δέν ιδρώι. είν όμως ή
κεκαλυμμένον ύφάσματι, ιδρώται.

Είς την διά του ήρος θερμότητι ο άνθρωπος άντέχει μέγρι
100 ή 150 βαθμών. Έπάρχουσι θανατοποιοί, ούτινας άντέχουσιν
έν κλιθένω πεπυκνωμένω πύον των 150 βαθμών, καθ' ους ε-
φαται ο ήρτος. οι τιοίτοι επελείρονται διά πεπυκνωμένου ύπο
κρομμύου. Έν Ισπανία υπήρξε τιοίτος θανατοποιοίς κληθείς
άκυστος. Πολλοί τιοίτοι θανατοποιοί έμβάπτουσι την χείρα
έντός βράζοντος ύδαρχήρου.

Η του πυρός θερμότης, θερμαίνει το σώμα, άλλ' ούτε αύξει, ούτε
διατρέπει την ζώϊκήν θερμότητα.

Η διακρίσσει τον καύον βαθμύ θερμότητος επιταχύνει την
θεραπεϊάν των τραυματιών και πληγών. (C) Ιπποκράτης λέγει ότι
το θερμόν μαλάσσει το δέρμα, ισχνύνει, είναι ανώδυνον, ελαφρόν
το βίον, τής σπασμής, και διελίει την εν τη καρτή καρηθρίαν.
Το δε ψυχρόν επιτιθέμενον επί έρυκτίλατος, ώρειει εν όσω δέν
εξελικούται ήμα δι' ανώδιν ελκιν, βλάπτει.

Οι ισχυρότεροι εν τη ήλιω μάλλον θερμαίνονται, ή οι κινούμενοι.

Αί οίκτις πρέπει να ήλιόζονται όσον το δυνατόν περισσότερον.
Διά τούτο αι έδρά, αι άπ' ανατολών προς δυσμάς διευθυγόμεναι, πρί-
ναι να όσι πολύ ήλιον, και τίκται ώστε αι οίκτις τής βορείου
ακμής να μη ελαττωθύνουν εν των προς μεσημβρίαν ήλια δι
ώστε το πύρος της έδρας πρέπει να είναι άνάλογον προς το ήρος των
οίκτων.

Όταν ο ήλιος θερμαίνει διακρίσσει την καραλήν, παρέρχονται νόσοι,
κεφαλαγία και γενική κακουχία. επί δε της επιφανείας του
καύου γίνεται στάσις του αίματος επί τινων σημείων, εξ ήν γίνεται
κλιωμένη ήλιοθλησία. εν τούτοις επισυμβαίνουσι σπασμοί,
μιάσεις των δυνάμεων του σώματος, ύπνος τεταραγμένος.
θερμαίνει τους νέους προς αφροδίσια. εις δε τους άνδρας εξα-
λείπει την διάνοιαν και το ήθος. εις τους γέροντας επιφέρει άπο-
κλήϊαν και παραλυσίαν.

Κατὰ των τιοούτων βλαβών πρέπει να γίνηται άποφυγή εν της
ρηβολής του ήλιου. Το κορπίον να ήναι πάντοτε κεκαλυμμένον δια
αυρίκι. Να γίνηται χρήση έσωτερικώς του καφέ, της άρνι-
κής και του κρόκου και ιδίως του ανακαρδίου, του και
αυτού ινδικού καλουμένου.

Είς τους καλώς έχοντας ή ήλίους, δηλαδή το εκτίθεσθαι υπό
της ήλιακής ακτίνης, είναι ωφελιμωτάτη ως και εις τους αναρρωνύ-
ους. Πρέπει όμως ν' αποφεύγουν ούτοι την έννεφίαν ήλιον, όταν
ήλαιο ή οφθαλμός ήναι νεφελώδης και εν διελεινυμένων αναφαίνων-
ται ακτίνες και πολλήκις σκιάζονται.

Η ήλιος είναι ωφελιμωτάτη κατὰ το έαρ, το φθινόπωρον και
το χειμώνα κατὰ το ήρος ήρος είναι επιβλαβής και επικίνδυνος,
ιι μάιστα εις τους νοσούντας.

Όταν τις ήλιόζεται, πρέπει να υποβάλλη εις τον ήλιον τα νώ-
ναι και τα προαιρετικά της κινήσεως μέρη του σώματος, τής χείρας
και πόδας. Τούτο πρέπει να γίνηται και εν καιρώ της πυρώσεως δια
της. Η δε καραλή να κληύπηται διά τινος πετάσου.

Ο σφής Αριστοτέλης (πρ. Α.) λέγει περί της ήλιώσεως, ότι δέν
καί να βράζει τις υπό τον ήλιον γυμνός, διότι συστέλλεται ή
και το σώμα γίνεται υγρότερον διότι τα έντός μέρη του σώ-
ματος διακύνονται ως έχουσι, τα δε εκτός απαστρώνονται της υγρα-
νόςσας γίνεται εις τα όπτα (ψατά) κρέατα. εν ή εις εφθα-
βητά) όλα τα μέρη του κρέατος διακύνονται τρυφερά. Ούτε τα
πύα ή έχουσι γυμνά, όταν βράζουσιν υπό τον ήλιον.

Όταν ἡ ἐκ τοῦ πυρὸς θερμότης προσβάλλῃ ἑκτὸ τὸ δέμα τοῦ ἀνθρώπου, ἐάν ἔναι μακρὰ, παρέρχεται, ὡς προείπομεν, αἰσθητὴν εὐχάριστον, ἐάν μάλιστα ἢ παρὶς αὐτῆς ἡ ψυχρὰ, ἐάν ὅμως ἔναι ὑπερβολικὴ, παρέρχεται αἰσθητὴν δυσάρεστον μετὰ πόνου, αἰσθητὴν καὶ ἐρυθρότητα· ἐάν ἡ δὲ μάλιστα σφοδρὰ, κατακαίει τὴν ἐπιδερμίδα, παρέρχεται φλόγαινα, καὶ οὕτως τὸ δέμα ἀποστραφίνεται, καὶ παρέρχεται ἐσχάρον.

Ἡ θερμότης τοῦ πυρὸς ἔστι παρέρχεται ἐπὶ τοῦ δερμάτος κελίδας (ἐρυθρίδας). ἐν ᾧ ἡ τοῦ ἡλίου θερμότης παρέρχεται κελίδας χερσὶ τὸ παρέρχεται ἐπὶ πλάτῃ τοῦ δέματος.

Τὸ διὰ τοῦ πυρὸς θερμαίνον ὕδωρ διευκολύνει τὰς μετὰ τούτου τροφὰς πρὸς εὐπείραν, καὶ μαλακύνει τὸ δέμα.

Ἡ θερμότης καὶ ἡ ἀσφαλὴς τοῦ πυρὸς δὲν συγκεντροῦνται διὰ τοῦ ὑψηλοῦ φανερῶς πρὸς παραφυογὴν μεγάλῃς θερμότητος, ἐν ᾧ ἡ τοῦ ἡλίου θερμότης συγκεντροῦνται καὶ παρέρχεται μεγάλῃν θερμότητά καὶ καθὺς ἐρυθρίδα τοῦ ἡλίου καὶ αὐτὴν τὸν ἀδύνατον ἀναρτῶνται, καὶ τὸν μεταβάλλει εἰς ἀσφ. ὕδρ.

Διὰ τὰς συγκεντρούσας τὸν ἡλιακὸν ἀκτίνων ἐπὶ συγκεντροῦται καὶ κατόπιν οἱ Ἀρχιερεῖς ἀντίκεινται τὸν στόλον τὸν Ῥωμαίων τὸν πολιορκήσαντα τῆς Σαρακέναι.

Ὁ ἥλιος μαλακύνει τὸ δέμα τοῦ ἀνθρώπου, τὸ πρὸς αὐτὸν.

Ἡ σφαλὴ χερσὶ τῆς θερμότητος ἐπιφέρει χαλάρωσιν τοῦ τοῖς, ἀτονίαν τὸν νῆρον, αἱμορραγίαν, λιποθυμίαν. Τούτου λέγει καὶ ὁ Ἰπποκράτης (ἀρ. π. 16).

Τὸ δὲ ψυχρὸν ἢ σφαλὴ χερσὶ ἐπιφέρει σπασμὸς, μείλασμον, καὶ παρατόξας μύος (ἀρ. ἀρ. π. 11)· ἀντίκειται εἰς τοὺς πύθοντας ἐκ αὐτοῦ ἡλίου, τοῦ ἡλίου ἡλίου καὶ τοῦ νοτιοῦ μεγάλου· τὸ δὲ θερμὸν ἀντιλαμβάνει (ἀντίθετον). Τὸ ψυχρὸν ἀντιλαμβάνει τὸ δέμα, καὶ τὸ καθὺς ἐρυθρίδα, ἐν ᾧ ἡ σφαλὴ θερμότης τοῦ καθὺς οὐρανῶ, καὶ τρυφερόν διὰ τούτου ἡ δὲ τοῦ νοτιοῦ μεγάλου θερμὸ ὕδωρ, τὸν ἄρσενον, οὕτως ἐρυθρίδα τοῦ θερμοῦ ὕδατος, κλπ. εἶναι οὐρανῶ, ἐν ᾧ τὸν νοτιοῦ μεγάλου γυναικῶν οἱ αὐτοὶ εἰσὶν ἐρυθροί, διότι τοὺς πύθοντες ἐν ποταμίᾳ (Ἀρσ. πρ. π. 36).

Διότι οὕτως οὕτως τὸν ἀνθρώπου περισσότερο ὑπὸ τοῦ ἡλίου ὑποτασσεται τὸν ἡλιακὸν ἀκτίνων ἐπὶ τὸν. Ὡς αὖτις καὶ ὅσα καρποὶ τὸν ἀνθρώπου ὅσον μάλιστα μεταλλάσσονται ἡλίου, τῶς καὶ καίτοι γινώσκονται, καὶ γὰρ καὶ καὶ ἔχουσι, καὶ ἐκείνου δένδρου τὸ πρὸς

καὶ ἡλίου ἀκτίνων ἀκτίνων βέλονται τοῦ πρὸς ἀκτίνων, καὶ τὸ ὅλον ἀκτίνων ἔχει. Ὅθεν καὶ τὰ πρὸς μεταλλάσσονται χερσὶ ἀκτίνων τὸν πρὸς ὁρῶν.

Ἡ ἥλιος ἀναγκαστικὰ τυγχάνει τοῖς ἀναρτῶνται ἀποπείρῃν χερσὶ τὸν ἀκτίνων ἡλίου, καὶ τὸν πολλὰς ἀναρτῶνται. Ἡ ἥλιος εἶναι ἀκτίνων ἀκτίνων κατὰ τὸν χερσὶν, ἔχου καὶ οὐρανῶν, τὸ ἥλιος ἀκτίνων καὶ μάλιστα τοῖς νοτιοῖς. Ὁ καὶ ὑποβάλλεται τὸν ἡλίου, ὅς καὶ τὸν πρὸς, μάλιστα τὰ ὅλα.

Οἱ οὐρανῶν (μύθος) βελόνται ἀκτίνων ἡλίου ἀκτίνων.

Ἰσπανοὶ τις, ἐπικλινθεὶς ἥρ' αὐτοῦ, ἐνέβαπτε τὴν χερσὶ τοῦ ἐντὸς ἡλίου θερμότητος εἰς 80°. Ἐπίθετον ἐπὶ τὸν πελάγειον τὸν ποδῶν αἰσθητὴν παρυσιασμένον· παρὶς φλόγα καρπὸς ἐπὶ τῆς γαστροκνήμης ἀνὰ βλάβης τινός. Ἡ κυκλοφορία ὅμως τοῦ αἵματος τοῦ ἐπικλινθεὶς. Εἰς δὲ ἑκτὸς ἀνακάλυψεν ὅτι ἡ ἀκτίνων αὐτὴ παρὶς εἰς διαλύσεως συμπτῶν, ἐν ἐπὶ αὐτοῦ ὁ ἥλιος ἐπὶ τοῦ αἵματος καὶ εἰς προσέθετε σφαλὴ σφαλῶν.

Ἡ κεφαλαλγία τοῦ ἡλιοβλήτου τὰ μὲν παῖδια προδικάζεται εἰς ἐκτακτικὴν πρὸς τὸν, εἰς δὲ σφαλῶν, χαλάρωσιν, ὕπνος τέταρτος, κλπ., τοὺς νοτιοὺς εἰσάπτει τὰ τοῦ ὁρῶν, εἰς τοὺς ἀνδρας ἔχεται τὴν διάνοιαν, τὸ ἥλιος καὶ τὴν μνήμην, εἰς τοὺς γέροντας ἔχεται κατὰ σφαλῶν παρυσιασμένον καὶ ἀποπλῆξιν.

Ἡ ἐκ τοῦ ἡλίου θερμότης ἀκτίνων τὴν τοῦ πυρὸς θερμότητα. (Ἀρσ. πρὸς. 111 23).

Ὁ ἥλιος λευκαίνει τὸ ἔλκιν καὶ τὸν καρπὸν, ἀλλὰ τὸ δέμα μαλαίνει.

Ὁ ἀνθρώπος ἐν πύθῃ ἀκτίνων ἀκτίνων διατηρεῖ τὴν αὐτὴν ζώαν θερμότητα αὐτοῦ 35—37°. Ἀλλ' ὁ ἀνθρώπος δύναται ἐκτὸς καὶ ὑπὸ μεγίστης θερμότητος ἐκτακτικῇ. Ἐν Ἑλλάδι εἰδικῶς παρὰ τῆς Ἀκαδ. τῶν Ἰσπαν. ὅτι δύο κορὰσια εἰσάγρον τὰ ἀκτίνων ἐντὸς κελύβου παρυσιασμένου ὑπὸ 150° βαθμ. ἐκτακτικῇ θερμότητι.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΝΟΣΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

Περὶ στειρώσεως καὶ τῆς θεραπείας ταύτης.

Στείριος κυρίως λέγεται ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνή, οἵτινες συζυγθέντες δὲν παράγουσι τέκνα. Ὅταν ὅμως ἐκ τοῦ γάμου ἴδῃ ἐν μόνον τέκνον, καὶ ἀποθῇ προύτως, οἱ αὐτοὶ ἔχοντες δὲν καλοῦνται **στεῖροι**.

Ἐπὶ ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς, ὅτε τὴν πατρίδα ὑπερσπρίζοντο οἱ πολῖται, ἡ κοινωνία εἶχεν ἀνάγκην πολλῶν μαχητῶν. Τὰ λοιπὰ οὗτοι πληθύνονται, ἕκαστος πολίτης ὑπερρεῖται νὰ νυμφευθῇ ἑκατέρως, καὶ ὁ μὲν παρέχων ἐκ τοῦ γάμου 7 τέκνα, ἐτιμᾶτο καὶ ἀσθέντος ἔμενεν, ὁ δὲ, μὴ παρέχων τέκνα, περιεφρονεῖτο καὶ ἐκλογίζεται. Ἐὰν ὅμως ἔμενεν ἀνύμφευτος μέχρι γῆρατος, οὗτος πᾶντα-τρόπως περιεφρονεῖτο.

Ὁ στείριος ἀπεκλείετο καὶ ἐκ τῆς φιλοφορίας, καὶ ἀνομάζεται **ἀκληρος**.

Τὸ αἰσθημα τῆς ἀποκρίσεως τέκνων δὲν εἶναι φυσικόν, εἶναι ἐπικείμενον ἐκ τῆς αἰσθητικῆς ἀνατροφῆς. Ἰδίως ἐκ τούτου κατέχονται αἱ γυναῖκες, αἵτινες, ὅμα νυμφευθῶσι, ποθοῦσι μικρικῶς τὸ ἔχειν τέκνα, καὶ τὸ πᾶν συγκεντροῦσι πρὸς τοῦτο, καὶ υποβάλλονται ἐκουσίως εἰς θεραπείας· καὶ ἐὰν τύχῃσι κακῆς διαγνώσεως καὶ ἀναρμοδίας θεραπείας, ὑπέρτατονται ὅλας τὴν κατὰ τῆς υγείας καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς.

Ἡ κοινωνία παρέχει τὸν πόνον τῆς παραγωγῆς τέκνων διότι ἡ κοινωνία ἀποβλέπει, ὡς εἶπομεν, εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν μαχητῶν ὑπὲρ πατρίδος. (Ὁ δὲ γάμος ὑπὸ τὴν ἐννοίαν ταύτην ἐπιβάλλεται. Οἱ ἀρχαῖοι ἔγραφον εἰς τὴν προικοσύμφωνον ὡς χρεῖον προσὸν τοῦ γάμου τὸ ἐπ' ἀρώτρῳ παίδων ἄξιωμα γαιμετήν.

Οὐ μόνον ὁ ἀνθρώπος, ἀλλὰ καὶ πᾶν τὸ ζῷον ζῶν, φύσει σπέρουνται τὴν ἰδέαν τῆς παιδοποιΐας, ὥστε ἡ συμμιγρὰ ἐμπεριέχει τὴν ἰδίαν τῆς παιδοποιΐας. Ἡ σύλληψις γίνεται ἐν ἀγνοίᾳ τῶν γενῶν. Γίνεται αὐτὴ ἐξ αἰτίων ἀκατανόητων, καὶ δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς θέλησεως τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐὰν ὁ γάμος εἴχῃ ἀκατὰ τὴν σύλληψιν, τότε ἔσπερον οὐδεὶς συλλαμβάνει ἢ ἀποθνήσκει, κοῖνὸν παρέχον τέκνα· ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔχει. Ἀμφότερα τὰ γένη δορυμῶνται ἐμρῶτως ἐξ ἰδίου αἰσθηματος πρὸς ἀπόλαυσιν ἀφ'αυτοῦ τέρψεως, ἢ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος οὐκ οἶδαι.

Κατὰ τὸν Μοντάν, αἰδικὸν συγγραφεῖα, περὶ θεραπείας στείριας, ἡ στειρώσις προέρχεται ἐνίοτε καὶ ἐκ τῆς ἐνυπάρχουσας ἐπὶ τῇ ἐντὶς ἐπιφανείας τῆς μήτρας μεμβράνης, ἥτις φράττει τὴν ὁρμὴν τῆς συλλήψεως. Ἡ δὲ καταστροφὴ ταύτης ἐπιφέρει τὴν παχυντὴν τῶν παίδων.

Ἡ στειρώσις εἶναι συγχοτέρα εἰς τὰς γυναῖκας παρὰ εἰς τοὺς ἀνδράς, διότι τὰ γυναικεῖα μέλη εἶναι πικρῆς καταστάσεως, καὶ εἰσὶν εὐπαθέστατα. Ἡ περιγραφή τούτων ἐστὶ χρησιμωτάτη πρὸς εὐχρηστεύσεως γνώσεις, ἀλλ' ἀποτρέπει τοῦ θέματος τούτου ἡ εὐσχημοσύνη, δι' ὅπερ καὶ παραλείπουμεν.

Ἐν γένει εἰπὼν πάντα τὰ ζῷα ἀποκρίσθαι μετὰ τῆς ζωῆς καὶ τὴν δύναμιν τῆς διακινήσεως τοῦ γένους τῶν, ἀλλὰ συμβαίνει ἐνίοτε νὰ πάθῃσι τὰ γεννητικὰ ὄργανα ἐν νόσῳ, ἢ καὶ ἐξ ἄλλης βλάβης, καὶ τότε ἡ λειτουργία τῶν γίνεται κακίως.

Τὰ ἀναγόμενα αἴτια τῆς ἀσυλληψίς εἰς τὸν ἀνδρα εἶναι ἡ στέριος σπερματικῶν μικροζωιδίων, τὰ ὅποια παράγει τὸ ἐργαστήριον τῶν διδύμων.

Τῆς γυναικὸς ἡ στειρώσις προέρχεται συνήθως ἐκ βλάβης τῶν ὀσφίων καὶ ἐκ συμφορέσεως αἱμάτων ἐν τῇ μήτρᾳ.

Μεταξὺ τῶν αἰτίων τῆς στειρώσεως κατατάσσονται καὶ τινὲς νόσοι, δυσκρατίαι, καὶ ἀτονίαι τῶν ὀργάνων. Ἐν γένει αἰτιά τινα, τὰ ἵσα διαφεύγουσι τὴν διάγνωσιν, ὡς λ.χ. τὸ περὶ τὴν μήτραν πύλος, αἱ συμφορέσεις αἱμάτων, κτλ. Ὑπάρχουσι καὶ φάρμακα τινα, τὰ ὅποια ἐπιφέρουσι στειρώσιν ἐκ καταχρήσεως, τοιαῦτά εἰσιν ἡ βρωμιδύλης πύκτωσις, ἡ υδροϊδούχος πύκτωσις, ὅπερ ἐπιφέρουσι ἀτροφίαν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, ἥτις τῶν διδύμων, τῶν ὀσφίων, τῶν μαστῶν κτλ. Ἡ γρηῃς τοῦ υδρογρόρου, διότι καὶ οὗτος καταστρέφει τὰ σπερματικὰ μικροζωιδία. Ἡ στειρώσις θεραπεύεται, ὅταν γίνῃ ἐκρινὴς διάγνωσις. Τινὲς παύεται ὅταν τὸ σῶμα συνέλαβον διὰ τῆς καινῆς τοῦ πύχους διαστήρου δὲ ἀτροφίαν, καὶ ἐπὶ τὸν ἀνὰ ἓνα κύβον κατὰ προῖον ὕδατος Πιάνον. Ὅσοι μετὰ τινα καιρὸν συνέλαβεν τις καὶ ἔτεκεν ἀρτιμελὲς παιδίον. Ἀλλὰ συνέλαβε διὰ ὀδοιπορίων κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν.

(ἐκκολουθεῖ)

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑ

Ὁ σπῆς τοῦ λεμονίου καταστρέφει τὸν ἴον τῶν ὀσφιν πωμένων, καὶ ἐπιθετόμενος ἐπὶ τοῦ τραύματος. Ἡ λεμονάδα καταστρέφει τὰ ἐν τῷ ὕδατι βακτηρίδια.

Τὸ σκόροδον (σκόροδον) καταστρέφει παντὸς εἴδους νοσοποιὸν μικροζωάριον, καὶ τρωγόμενον προσκλύπτει ἐν τῶν μασματικῶν νόσων. Πρέπει νὰ τρώγῃται ὁρμὴν ἢ κατὰ τινὰς ἀγλίδας (κολλύδας).

Ἡ Καφορά ὡσαύτως καταστρέφει τὰ μικροζωάδια, τὰ ἐντομα καὶ τὰ κακοποιὰ μύσμηνα.

Ἰπάρχουσι καὶ ἄλλα μέσα πρὸς καταστροφὴν τῶν μασματικῶν. Τὸ πῦρ φλέγον καὶ μάλιστα ἐξ ἡρωματικῶν ὑλῶν πρὸς τὴν κλινὴν ἀσθενούς. Τοῦτο μεταχειρίσθη ὁ ἱατρὸς Ἀκρίων πρὸς καταστροφὴν τοῦ νοσοποιῦ μύσμητος, διακτάς ν' ἀνέπτωσιν οἱ Ἀθηναῖοι ἐν καιρῷ τοῦ λοιμοῦ πυρὰς εἰς τὰς οἰκίας. Ὁ Πλίνιος λέγει ὅτι πάντα τὰ ἀρώματα καὶ τὰ πυρὰ καὶ ἡ δελφικὴ δάφνη διαλύουσι τὰ λοιμώδη μύσμηνα.

Φονεύει, καὶ καταστρέφει τὴν νοσοποιὴν ὕλην τῶν μολυσματικῶν νόσων τὸ ὄξος. Κατὰ δὲ τὸν Ραζὴν πάντα τὰ ὄξέα προφυλάττουσι καὶ θεραπεύουσι τὰς μολυντικὰς νόσους. Ὁ δὲ Διοσκορίδης λέγει ὅτι τὸ σῦρον καταστρέφει τὸν ἴον τῶν τοξόλων ζώων.

Ἐκ τῶν ὀρυκτῶν φαρμάκων τῶν δεδοκιμασμένων ὁ **ὕδραργυρος** καταστρέφει τὰ νοσοποιὰ μικροζωάδια τῆς σπιλίδος, τὰ **θαῖον** καταστρέφει τὸ ἀκαρπον μικροζωάριον τὸ παράγον τὴν **φώραν** καὶ ἄλλα ἐξανθήματα.

Πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ φανικῶς ὀξέος ὑπῆρχεν ὁ καπνὸς τοῦ θείου ὡς ἀντιμιασματικὸς.

Φυτῶν τινῶν οἱ ἀτμοὶ εἰσπνεόμενοι παράγουσι ἐν τῇ σόματι διάφορα ἀποτελέσματα.

Ὁ Πλούταρχος (συμπ.) λέγει ὅτι ἐν φυτῶν τὴν ἐξῆλκιν διὰ κλωνῆς φηγοῦ, καθίσταται ὁ κλινάτος, καὶ ἐν δελφῇ ὑπὸ σκλήνδαρος, καθίσταται πρῶς καὶ χυγός. Λαγυδὸς κρεμασθεὶς ὑπὸ σκλήν καθίσταται ἐχθρὸς τῷ κρέας αὐτοῦ μαλακὸν καὶ εὐπεπτον, καὶ ἐν γένει πᾶν κρέας ὑπὸ σκλήν καθίσταται χηλὴν. Ὁ κομψόμενος ὑπὸ καρφίαν ἐγείρεται πόνων ἐκ καρφιαίας, χαλαρότητας, ὠχρότητας καὶ καθίσταται νοστήν. Διὰ τοῦτο καλεῖται καρφί-διππὶ παρῆς κάρων καὶ βάρων εἰς τὴν κεφαλὴν. Τὸ ἄνθος **νάρις** σπῆς (μάνουσι) καλεῖται διότι ἐπιφέρει νάρκωσιν καὶ ἀμβλύτητα εἰς τὰ

πῶρα. **Πήγανόν**, διότι παρῆς τὸ σπῆμα καὶ ἐπιβλαβὲς εἰς τὰς κυστικὰς γυναικας γίγνεται.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΙΚΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

Τὸ ὕδωρ πολυαερίμιον πηγῶν συνδυάζεται μετὰ τῶν ὀρυκτῶν ἐξ ὧν περιέχει ἐν ἀφθονίᾳ στοιχεῖα, λαμβάνει χρῶμα καὶ γεῦσιν ἑτέραν.

Εἶναι δύσκολον νὰ περιγράψωμεν ὅλα τὰ περιέχοντα ὀρυκτὰς ὕδατα· ἐν τούτοις τὰ ἐξῆς μίγματα παρέχουσιν ὕδατα μεταλλικὰ ἢ μεταλλοῦχα ὄντα μετὰ μορίων μεταλλικῶν, ἅντα μὴ ὄντα χυμικῶς ἡνωμένα μετὰ τοῦ ὕδατος, κατακλύνται ἀλληλοδιαδόχως. **Ἵδωτα ὀρυκτὰ** κυρίως, ἐν οἷς τὰ ὀρυκτὰ εὐρίσκονται εἰς κατὰστασιν χυμικῆς διαλύσεως καὶ ὅχι ὡς τὰ προλαβόντως ἐν μηχανικῇ διαίρεσει ἢ ἀπλῇ ἐνερτήσει.

Τὰ δύο ταῦτα εἶδη ὑποδιαίρουνται εἰς ὕδατα ὑπόζυνα, ἢ ἀεροσιδῆ (gazeuso), εἰς ὕδατα σιδηροῦχα, εἰς ὕδατα λευκωματοῦχα, εἰς ὕδατα ἀλατοῦχα, εἰς ὕδατα πικρὰ καὶ εἰς ὕδατα θειοῦχα.

Ἵπόζυνα ἢ ἀεροσιδῆ ὕδατα εἶναι τὰ δίδοντα ὀξύ ἢ καθαρὸν ἢ μεμιγμένον μεθ' ἑτέρων ὑλῶν. Ἡ πρώτη περίπτωσις εἶνε σπανία. ἔχει ὀξύ, ἐλεύθερον, ἡνωμένον μεθ' ὕδατος ταῦτα παράγουσι σχεδὸν αἱ πηγαὶ τῆς Λουτέρας ἐν ἀποστάσει δύο λευγῶν ἀπὸ τῆς Βιτέρνης, καὶ ἡ τῆς Σιλβίας δεκαεὶς λεύγας μακρὰν τῆς Σιέννης. Χαρακτηριστικὸν τούτων ἰδίων εἶναι τὸ θεῖον ὀξύ. Τὸ βορρακικὸν ὀξύ, τὸ ὅποιον εὐρέθη εἰς τὴν λίμνην Κερκίαν (charchia) τῆς Νεοκαστέλης καὶ τοῦ στρογγύλου ὄρους (Monte-Rotondo). Αἱ δὲ πηγαὶ τοῦ Σέλτς, τοῦ Firmout, τοῦ Σπᾶ καὶ τοῦ Σούερλιγ παρὰ τὸ Carlsbad περιέχουσιν ἀνθρακικὸν ὀξύ σχεδὸν ἐλεύθερον.

Τὰ **σιδηροῦχα ὕδατα** περιέχουσιν ἐκτὸς τοῦ συνδεδεασμένου ὀξους μετὰ σιδηροῦχου δριμέος, μαγνησίας, ἁλατος τοῦ Glauber, ὑπερχλωροῦχον σόδα (μαγειρικὸν ἅλας) καὶ ἄλλας ὕλας. Εἶναι εὐκόλον νὰ σχηματισθῇ ἀπομίμησις τούτων. Ὀνομάζουσι δὲ αὐτὰ **ἄρτια ὕδατα** καὶ εἶναι τὰ κοινότερα πάντων.

Τὰ πικρὰ ὕδατα περιέχουσι θεϊκὴν μαγνησίαν· εἰς τὴν τάξιν ταύτην τάσσουσι τὰ ὕδατα τοῦ Sedlis καὶ τοῦ Erpsu. Ἡ

Ουγγαρία, καὶ αἱ Σλάβαι τῆς Σιβηρίας περιέχουσι μέγαν ἀριθμὸν τοῦ εἶδους τούτου.

Μεταξὺ τῶν λεγομένων θερμῶν πηγῶν διακρίνονται αἱ τῆς Bath (ἐν Ἀγγλίᾳ, ἢ τοῦ Kessel καὶ ἢ τῆς Xellas (ἐν Γερμανίᾳ) ἢ Ρωσσίᾳ ἔχοντες ἐπίσης ταυτοῦται.

Τὰ σαρκοσποδία εὐδαιμονοῦσι τὴν ἰδιότητά των εἰς τὸν αἰγῶν ἀρρῖλλον, ὅστις συχνὰ πλεῖν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, ὡς Μ. πορ. Τὰ θειοθῶν εὐδαίμονα ἔχουσι ὑδρογονικὸν ἀέριον, θειοθῶν. Ὅλα σχεδὸν εἶναι θερμά. Ποταθῶν τέσσεται φυσικῶς μία διέκρισις σαρκοσποδία, ἢ τῆς θερμότητος τῶν ὑδάτων, τὰ μὲν εἶναι ψυχρά, τὰ δὲ εἶναι χλιαρὰ ἢ θερμά. τὰ τελευταῖα ὅσα εἰδῆ ὀνομάζονται **θερμά**. Ἡ θερμότης αὐτῶν φθάνει μέχρι ἐκατὸν βαθμῶν τοῦ εκατοβάθμου θερμότητος, ὅπου ἐστὶ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τῆς βράσεως.

ΠΗΓΑΙ ΘΕΙΟΥΧΟΙ

Τὸ ἀνω Συργούτ (ἀσκήσεις τοῦ Θερμοπόλεως ἐν Ρωσίᾳ) ἀναδίδει εἰς ἑκτάσιν ἐπὶ λευγῶν πλέον τῶν δώδεκα μεγάλων πηγῶν τοῦ θεῖου. Τὸ ὕδωρ δὲν πηγνύται ποτὶ καὶ ἀποδίεται μὲν ὅλην θεϊκὴν τῶσαν πλουσίαν, ὥστε ἄλλοτε εἶχον ἰδρύσει ἐνταῦθα ἐκμεταλλευτήρια θεῖου. Ἐτέρα πηγή τοῦ αὐτοῦ γένους σχηματίζει καὶ διατρεφεί ἐπὶ μίαν λεύκην ἐκ τοῦ γορτίου Ἰαγτουλκίνα τὴν θειοθῶν λίμνην. Ἐξ ἧς τὰ ὕδατα καθαρὰ ἀφίονται νὰ βλέπωσι τὰ στρώματα τοῦ κιτρίνου ἢ λευκογέρου θεῖου, ἐνῶ ἡ ἀτμόσφαιρα εἰς ἀπόστασιν μιᾶς καὶ ἡμισείας λεύγης εἶναι δυσώδεις καὶ βρωμερὰ, καὶ καθίσταται ἀνυπόφορος. Παγὰ τις, ἥτις ἐξέρχεται ἐκ τῆς λίμνης καλεῖται τὰ ὕδατα αὐτῆς τῶσαν θελὴ καὶ λευκὰ, ὥστε οἱ Ρῶσοι, διὰ νὰ παραστήσωσι τὴν θέαν αὐτῶν, τὴν ὀνόμασαν βύακα τοῦ γάλακτος.

ΠΗΓΑΙ ΑΝΑΠΤΗΡΙΩΔΕΙΣ

Πάντες οἱ φυσικοὶ συνδυασμοὶ τοῦ ὕδατος καὶ τῶν μεταλλικῶν ὑλῶν δὲν εἶναι εὐεργετικοί. Φαίνεται βέβαιον ὅτι ὑπάρχουσι πολλαὶ πηγαὶ πεποτισμέναι ὑπὸ ὑδραργυρούχων ἀτμῶν, ἢ δηλητηριωδῶν (ἀρ-

σενικούχων), ἀλλὰ σχεδὸν πανταχοῦ ἐνέχουσιν ὑπὸ τοιούτοις πετρῶν τὰ ἐργαστήρια τούτων, ἐνθα ἡ φύσις αὐτὴ παίξει παίγιον δηλητηριώσεως. Πρὸ πάντων τὸ ἀρσενικὸν διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς διόλυσιν ἀπαιτεῖται δεκαπέντε χιλιάδας φορές τὸ βάρος τοῦ ὕδατος ψυχρῶν. Ἡ περίπτωση αὐτὴ οὐχὶ ἐλάσσων τῆς σπανιότητος τοῦ ὄρου τοῦ καθιστῆ τῆς ἀρσενικούχους πηγᾶς σπανίας.

Μεταξὺ τῶν ἐξεχουσῶν θερμῶν πηγῶν πρέπει νὰ κατατάξωμεν τὰς θερμὰς πηγὰς, ἐξ ὧν ἀναπηθῶσι τὰ ὕδατα. Ταυτοῦται εἰσι πολλὰ γνωστά. ἡ σημαντικώτερον μεταξὺ αὐτῶν εἶναι ἡ καλουμένη Geiser ἐν Ἰσλανδίᾳ, ἥτις εὐρίσκεται εἰς τὰ περίεξ τῆς Σκαλγύλτης· τὸ στόμιον αὐτῆς ἔχει διάμετρον 19 ποδῶν, ἡ διάμετρος τῆς βράσεως εἶναι 39 πόδας.

Τὰ ὕδατα, τὰ ἑποῖα ἐκτινάσσει, ὑψοῦνται διαρκῶς εἰς ὕψος ἑκατὸν ποδῶν. Ἡ ὑγρὰ στήλη περικυκλουμένη ὑπὸ ἀτμῶδους πυκνότητος, ἥτις εἶναι χαρακτηριστικὸν τῆς ἡφαιστιώδους θερμότητος, ἀναπίπτει ἐφ' ἑαυτῆς. Πέριξ περὶ τὰς 40 ἑτεραι πηγαὶ ὀλιγώτερον σημαντικαὶ εὐρίσκονται ἐν τῇ αὐτῇ πεδιάδι. Μία τούτων ἡ Στρώκ ὑψοῦται περισσώτερον, ἀλλ' ἡ στήλη, τὴν ὁποίαν ἀποτελεῖ, ἔχει ἐλάσσονα διάμετρον. Δύο ἑτεραι ἀναπηθῶσι, καὶ καταπίπτουσι διαδοχικῶς.

Οἱ Ἰσλανδοὶ μεταχειρίζονται τὴν Geiser, ὡς θερμότεραν, διὰ νὰ βράζωσι τὰ χορτὰ των, τὸ κρέας, τὰ ὠὰ κτλ. διὰ νὰ πλύνωσι τὰ ἀσπέρουρά των, διὰ νὰ κάμπτωσι διάφορα ξύλινα ἐργαλεῖα. Εἰς τὰς πηγὰς τὰς ὀλιγώτερον θερμὰς λούονται. Αἱ ἀγελίδες, αἵτινες πίνουσιν ἐκ τῶν ὑδάτων τούτων, παρέχουσι πηλὸ γάλα.

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΡΡΟΙΑΣ

Λάβε κεφουγγμένον καφὲ κουταλίαν γλυκοῦ καὶ μασχακρίου ὅσον χωρεῖ ἡ οὐρά κουταλλίου γλυκοῦ· ἀνάμιξον καλῶς, καὶ λάβε τὴν ἡμίσην τὴν πρωίαν καὶ τὸ ὑπόλοιπον τὸ ἑσπέρας.

Ἐάν διψᾷς, πίνε ἡμενίδα ἢ βουσανίδα μετὰ κόμμεως Ἀραβικοῦ, μετὰ ταῦτα τρώγε ὀρόζιον βραστὸν μετὰ ζιμοῦ κρέατος.

Ἄπεγε τῆς βράσεως ἑκατὸν καὶ ψυχροῦ ὕδατος· ἔχε τὴν κοιλίαν κεκαλυμμένην ἐντὺς διὰ φλανέλλας.

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΥΣΕΝΤΕΡΙΑΣ.

Α. κρόκον ὡοῦ νοποῦ βρασμένου εἰς σπερσὴν κατὰστασιν (σπικτόν), διαίρεσον εἰς κόην ἐντὸς μικροῦ τρυβλίου· πρόσθε· ἡμίσειαν κουταλιάν κόνεως κανέλλας, ἢ μοσχοκαρύων, μίαν κουταλιάν κόνεως καφέ, ἡμίσειαν κόνεως ρεθεντίου πεφυγμένου (καθουρτισμένου).

Ἀνάμειξον καλῶς, καὶ λάμβανε προτὶ νῆστις καὶ ἐσπέρας δύο ὄρας μετὰ τὸ φαγεῖν ἀνὰ μίαν κουταλίαν γλυκοῦ.

ΛΑΛΟ ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ.

Λάβε ἐλαίου σπερσῶ των μοσχοκαρύων δρ. 1, φάγε τὸ ἥμισυ καὶ τὸ ὑπόλοιπον μετὰ 3 ὥρας, ἐάν ἡ διάρροια ἐξακολουθῇ.

ΖΕΙΔΩΡΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟΝ.

Α. βάρματος	Καστορείου	δρ. 1
»	Κινναμόμου	» 2
»	Μοσχοκαρύων	» 1
»	Ζινγιδάριος	» 1
»	Καρδαμώμου	» 2
»	Βανιλίας	» 1
»	Μόσχου	σταγ. 10
»	Ἀμύρας φαιῆς	» 10
»	Φωσφορούχου αἰθέρος	20
Χρῆσις ἀνὰ σταγμ. 20 πρωτὶ νῆστις.		

Τὸ τρώγειν ὡς φαγεῖν δειλινόν, ὅπερ κοινῶς ποιοῦσιν αἱ χυδαῖοι, εἴταν ἄρτοι βεβρεγμένον ἐν τῷ ὕδατι καὶ κεκαλυμμένην μετὰ κόνεως ὀργάνου καὶ ἁλατος, εἶναι ἐξαιρετὸν στομαχικόν.

Ἡ Γαλλία ἔχει τὰς πλείους γυναῖκας, τὰς ἐργαζομένας ἐν τοῖς μαγαζίοις.

Ὁ Ἕλλην αὐτοκράτωρ των Ἑλλήνων Λέων Α' ἦτο πρὶν γίνεσθαι αὐτοκράτωρ κρεοπόλης. Ὁ Μιχαήλ Β' καὶ ὁ Βασίλειος ὁ Μακεδὼν Α' ἦσαν ἱπποκῆμοι.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑ

Πολλὰ κατεστράφησαν διὰ τῆς πυρκαϊᾶς· πολλὰ βιβλιοθήκαι πόλεις. Κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας πυρκαϊὰς κατεστράφη μέγα μέρος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει βιβλιοθήκης των βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, ἐνθα ὑπῆρχον ἀνεκτίμητα χειρόγραφα.

Ἦδη ὅμως χάρις εἰς τὴν ἐφεύρεσιν τῆς τυπογραφίας αἱ καταστροφαι των βιβλιοθηκῶν δὲν ἐπιφέρουσι μεγάλας ἀπώλειαι· διότι ἐκδίδονται πολλοὶ τόμοι, οἵτινες διασκαρπίζονται πανταχοῦ. Ἰδοὺ αἱ κυριώτεραι τοιαῦται.

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ

Ἡ μερίστη βιβλιοθήκη ὑπῆρχε τὸ πάλαι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ἡ βιβλιοθήκη αὕτη ἐφυλάττετο εἰς δύο κτίρια, τὸ ἐν τούτων λέγεται, ὅτι περιεῖχε 400,000, τὸ δὲ ἄλλο 300,000 τόμων. Τὸ πρῶτον κατεστράφη τυχαίως ὑπὸ στρατιωτῶν. Τὸ ἄλλο πύξηνθη κίππῳ, καὶ μάλιστα ὑπερέβη τὸ καταστραφέν μέρος, ἀλλ' ἐπὶ τέλει κατεστράφη ὑπὸ τοῦ Καλίου Ὁμάρ, ὅστις λέγεται, ὅτι εἶπε, ἐάν τὰ βιβλία ταῦτα εἰσι σύμφωνα πρὸς τὸ Κοράνιον, εἰσὶ ἅγια· ἔάν δὲ ἀσύμφωνά, εἰναι βλαπτικὰ καὶ ἐπομένως καταστραφείν. Κατὰ συνέπειαν διενεμήθησαν εἰς τὰς 4,000 λαυτρῶν ἡ σπῆλαι, καὶ ἐχρησίσαντο πρὸς θέρμανσιν τοῦ ὕδατος αὐτῶν ἐπὶ ἕξι μῆνας. Τὸ ἱστορικόν τούτου εἶναι παράδοξον· διότι τότε τὰ βιβλία ἐγράφοντο ἐπὶ μεμβράνης· ἡ δὲ μεμβράνη ἦτον ἐκ δέρματος.

ἐπιφύου, ὅποιον ἀνυχερῶς κινεῖται, ἐπομένως οὐ δύναται χρησιμεύσαι ὡς καυστική ὕλη πρὸς θερμανσιν τῶν λουτρῶν.

Ἐκτὸς τῆς μεγάλης σκύτης καταστροφῆς τῶν ἀρχαίων συγγραμμάτων, πολλὰ ἄλλα κατεστράφησαν διὰ βασιλικῶν διαταγμάτων, ἄλλα δι' ἀποφάσεων Συνόδων καὶ ἄλλα ὑπέπεσαν εἰς τὰ ἀναθέματα τῶν Παπῶν. Οὕτω λ. γ. ὁ Πάπας Ἀλέξανδρος ὁ σ' διέταξε νὰ καθύει πάντα τὰ συγγράμματα, ὅσα δὲν ἦσαν εὐνοϊκὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ὁ δὲ Πάπας Γρηγόριος ὁ Η' διέταξε νὰ κατακαῇ ἡ ἐν Παλαιστίνῃ βιβλιοθήκη, ἣτις εἶχε πλουτισθῇ παρὰ διαφόρων αὐτοκρατόρων! Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ ταύτης ἤρχισεν ἡ διάκρισις μεταξὺ ἱερᾶς καὶ θύραθεν, ἥτοι κοσμικῆς φιλολογίας, πάντα δὲ τὰ συγγράμματα, ὅσα δὲν ἦσαν ἐπιτεκνωμένα, ἢ ἐπιθεδοκιμασμένα ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας θεωροῦντο κοσμικὰ! Οἱ δὲ Ἰησουῖται ἐκήρυξαν ὡς τοιαύτην πᾶσαν τὴν φιλολογίαν τῶν Βορρῶν καὶ ἐπὶ τέλους κατέστρεψαν ἀποτελεσματικῶς καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῶν, διὰ τῆς προγραφῆς τῶν τοιούτων συγγραμμάτων.

Μεγίστην καταστροφὴν εἰς τὰ κοσμικὰ λεγόμενα συγγράμματα ἐπέφερον οἱ λεγόμενοι Ἰνδεῖ, αἵτινα δὲν ἐπατρέπετο εἰς οὐδὲν νὰ ἀναγινώσκῃ. Τοιούτος τις κατάλογος, ἥτοι ὁ καλούμενος Καθαρχήριον, διὰ τοῦ ὅποιου ἐσημαίνοντο τὰ βιβλία, ὅσα εἶχον ἐπιθεωρηθῇ καὶ διορθωθῇ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ οὕτω κατασταθῇ κατάλληλα πρὸς ἀνάγνωσιν!

Ἀλλ' οἱ Παπικαὶ δὲν ἦσαν οἱ μόνον διωκταὶ καὶ καταστροφεῖς τῆς κοσμικῆς φιλολογίας. Οἱ ἀναμνηστικοὶ συνέτεινον τὸ καθ' ἑαυτοῦ εἰς τὸ ἔργον τοῦτο τῆς καταστροφῆς, ἰδίως οἱ καλούμενοι Πουρτανῖοι ἢ Καθαρισταί, οἵτινες κατὰ προτίμησιν συνέλεγον τὰ κεχωματισμένα καὶ ἀγιογραφίας περιέχοντα βιβλία τῶν Παπικῶν, καὶ ἐκαίον αὐτὰ.

Οἱ Ἰουδαῖοι ἐκαίον τὰ συγγράμματα τῶν Ἑθνικῶν καὶ οἱ Ρωμαιοὶ τὰ τῶν Ἰουδαίων. Διὰ τοῦ ἔργου τούτου τῆς καταστροφῆς ἐξηφανίσθησαν πλῆθος περιττῶν συγγραμμάτων, ἄλλὰ μετ' αὐτῶν κατεστράφησαν καὶ πολλὰ παλῶματα ἢ δὲ μεγίστη καταστροφὴ τούτων ὁρίζεται εἰς τὸν ὑπέρματρον ἕλιν καὶ τὸν ὁρσκειντικὸν ραγιασμὸν τῶν χριστιανῶν.

Πολύτιμον χειρόγραφον τῆς Γενέσεως ἀνῆλθεν εἰς τὴν Κοστώνειαν βιβλιοθήκην κατεστράφη ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ πυρός τὸ 1731. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο περιείχε 250 εἰκόνας κεχωματισμένες, ἐξ ὧν μόνον 20 ἐσώθησαν. Ἐκ τῶν 110 βιβλίων τοῦ Λιβίου μόνον 35

ῥεσώθησαν. Ἐκ τοῦ Τακίτου μόνον τεμάχια διασώθησαν. 700 δὲ ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ Βάρρωνος ἀπολέσθησαν. Αἱ ἀπώλαιαι τῶν ἐλληνικῶν ἀρχαίων συγγραμμάτων εἶναι ἐτι μεῖζονες καὶ σπουδαιότεραι, πολλὰκις δὲ ὁ ἔραστής τῶν γραμμάτων ἀναγκάζεται νὰ σταθῇ διὰ τὴν ἀπώλειαν αὐτῶν. Πολλὰ τούτων θὰ ἐσώζον ἡμᾶς ἐκ πολλῶν κόπων καὶ ἐρίδων, καὶ θὰ συνέτεινεν εἰς ταχυτέραν ἐρῶδον τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν.

Ἀς ἤμεθα δὲ εὐγνώμονες εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὰ ἀναπολαίφθεντα καὶ ἰδίως διὰ τὴν ἐφεύρεσιν τῆς τυπογραφίας, δι' ἧς τοσοῦτον εὐλόως πολλαπλασιάζονται πάντα τὰ συγγράμματα ὅσα τῇ ἐμφανίᾳ των, ἐπὶ δὲ εἰς τὴν διάδοσιν καὶ ἐδραίωσιν τῶν τε πολιτικῶν καὶ ὁρσκειντικῶν ἐλευθεριῶν, δι' ὧν παρόμοια καταστροφὰ ἀδύναται νὰ συμβῶσιν ἐν τῷ κόσμῳ.

ΤΟ ΘΗΣΕΙΟΝ

Τὸ ἀρχιτεκτονικὸν τοῦτο μνημεῖον, τὸ σχεδὸν πᾶσαν διατηρούμενον, ἐκδόμηκε Κίμων ὁ υἱὸς τοῦ Μιλτιάδου διὰ νὰ θάψῃ τὰ ὀστέα τοῦ Θησέως, ὅτε, εὐρὺν αὐτὰ εἰς Σκύρον, τὰ μετέφερεν εἰς Ἀθήνας.

Τὸ Θησεῖον εἶναι γὰρ Δωρικὸν ρυθμοῦ περίπτερος· οὕτω ἐκλείτο ὁ ναός, ὅταν εἶχε κίονας καὶ εἰς τὰς μακρὰς πλευρὰς, διότι πᾶν ἐκλείτο ἢ ἐπὶ τῆς μακρᾶς πλευρᾶς σιρὰ κίωνων ἐξάστυλος, ἢ Πεντελῆσιου μαρμάρου. Κατὰ τοὺς χριστιανικοὺς χρόνους μεταβλήθη εἰς ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, διὰ τοῦτο μεταβλήθη καὶ ἡ εἰσοδὸς τοῦ. Ἦν ὃ κατ' ἀρχὰς ὡς ὅλοι οἱ ἐλληνικοὶ ναοὶ εἶχον ἐν εἰσοδῶν τοῦ Θησείου ἐξ Ἀνατολῶν. Ὡς δὲ μεταβλήθη εἰς ἐκκλησίαν, ἡ εἰσοδὸς τοῦ ἠνοίχθη ἀπὸ τὴν δυτικὴν πλευρὰν (τὸν ἐπιθόρον), ἡ δὲ ἀνατολικὴ πλευρὰ μεταβλήθη εἰς ἄγιον βῆμα.

Η ΚΟΛΑΣΙΣ

(Ἐκτὸς τοῦ Ἰσλαμισμοῦ.)

Ἡ κόλασις (τ'εχεννέμ) εἶναι παλῶριος ὄγκος ὁρέων πυρίνων, ἐξ ὧν ἀρχαῖα ἀεὶ καὶ τῆς φαρμὰς καὶ τῆς πυρρᾶς, καὶ ὅσον αἱ ἡμῶν καὶ

οι δαίμονες (σαταν). ούτως ἐκβάλλουσι φρικτὸν οὐρλιάσματα, καὶ διαπερθεῖ τὸν Πιαθούρ με πέπυρακτοιμένα σούβλια, ἐνθ' ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτῶν ἐκπύονται φλόγες φρικαλῆαι ἐν μέσῳ καπνῶν πακῶν καὶ μαύρων. Οἱ δαίμονες οὗτοι εἶναι μεγάλοι ὅσον οἱ μινκ-ράδες, οἱ ὀδόντες τοῦ παχέως ὡς τοῦ βοός τὰ κέρατα.

Ἐπὶ τοῦ ἁδου εἶναι ἐρριμένη γέφυρα (Σί ρ ἂ τ) λεπτοτέρα καὶ τῆς τριγῆς αὐτῆς, τὴν ὅποιον οἱ μὲν ἐκλεκτοὶ διερχόμενοι με ταχύτητα ἀστραπῆς, μεταβαίνουν εἰς τὸν Παράδεισον, οἱ δ' ἀπόβληται τοῦ παραδείσου, ἀ π ι σ τ ο ι (τούτέστιν οἱ χριστιανοί), μὴ δυνάμενοι νὰ καταβιώσωσι τούτο, κατακρημνίζονται εἰς τοῦ ἁδου τὰς φοβερὰς ἀβύσσους.

ΝΟΤΘΕΚΣΙΑΙ

Ἀγάπα τὸν ἀγαπῶντά σε, καὶ περιφρόνει τὸν μὴ ἀγαπῶντά σε.

Ὅταν τις ἔχῃ χάριν καὶ λαμβάνῃ ταύτην, δεῖται νὰ εὐγνωμεύῃ πολὺν διότι ἠδύνατο ὁ γούτης παρέχων ν' ἀρνηθῇ.

Ὅστις δὲν σὲ ἀγαπᾷ γνησίως νὰ μὴν τὴν ἀγαπᾷς. Ὅστις ἄλλως σ' ἀγαπᾷ εἰλικρινῶς, τρεῖς φορές περισσότερον νὰ τὸν ἀνταγαπᾷς.

Νίκοι, ὁ Βραχμάν, ὁ περιηγητὴς τοῦ βιβλίου τοῦ Κόσμου, ἔχει γράψαι εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Θεσαυροῦ του ὅτι ἡμεῖς τι ῥητὸν εἶρε καὶ ἐν Ἀρμενίᾳ, τὸ ὅποιον ἔχει οὕτως ἀρμενιστί.

Σεβ' σενί σε βενή κουρῆ ὁλοσὺν σέβησε σενί σέβησῃ, σὺρᾷ ὁλοσὺν.

Ἦτοι. Ἀγάπα τὸν ἀγαπῶντά Σε, ἐσὺ καὶ ὁ γούτης. Μίσαι τὸν μισῶντά Σε, ἔστω καὶ ὁ γούτης.

